

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl soudkyně Mgr. Blankou Vernerovou ve věci

žalobců:

- a) [redacted] B [redacted] S [redacted], [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]
- b) [redacted] V [redacted] S [redacted], narozený [redacted]
bytem [redacted]

oba zastoupení advokátem Mgr. Vitem Hrnčířikem, Ph.D., LL.M.,
sídlem Šrobárova 2002/40, 101 00 Praha 10

proti

žalované:

SAFE SYSTEMS s.r.o., IČO 24166481
sídlem Vocelova 603/5, 120 00 Praha 2 – Vinohrady
zastoupené advokátem Mgr. Robertem Novotným
sídlem Jeseniova 1151/55, 130 00 Praha 3

o zaplacení částek 112 818 Kč a 71 757 EUR s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci a) částku 49 855 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05 % ročně za dobu od 5. 9. 2017 do zaplacení a dále částku 35 878,50 EUR s úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05 % ročně za dobu od 5. 9. 2017 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci a) částku 6 554 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05 % ročně za dobu od 5. 9. 2017 do zaplacení, **se zamítá**.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci b) částku 56 409 Kč s úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05 % ročně za dobu od 5. 9. 2017 do zaplacení a dále částku 35 878,50 EUR s úrokem z prodlení z této částky ve výši 8,05 % ročně za dobu od 5. 9. 2017 do zaplacení, to vše do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci a) úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně za dobu od 20. 1. 2017 do 4. 9. 2017 z částek 49 855 Kč a 35 878,50 EUR, **se zamítá**.
- V. Žaloba, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci b) úrok z prodlení ve výši 8,05 % ročně za dobu od 20. 1. 2017 do 4. 9. 2017 z částek 56 409 Kč a 35 878,50 EUR, **se zamítá**.
- VI. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci a) náhradu nákladů řízení ve výši 149 745 Kč k rukám právního zástupce žalobce a) Mgr. Víta Hrnčířka, advokáta, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- VII. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci b) náhradu nákladů řízení ve výši 149 745 Kč k rukám právního zástupce žalobce b) Mgr. Víta Hrnčířka, advokáta, a to do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Návrhem podaným u zdejšího soudu se žalobci a) a b) domáhali vydání rozhodnutí, jímž by bylo uloženo žalované zaplatit každému z žalobců jednak částku 56 409 Kč a jednak částku 35 878,50 EUR spolu se zákonným úrokem z prodlení z výše uvedených částek za dobu od 20. 1. 2017 do zaplacení. V žalobě a následných doplňujících podáních a vyjádřeních u jednání soudu žalobci uváděli, že mezi žalobci a) a b) a žalovanou byla založena dne 11. 8. 2016 v kanceláři žalované na adrese [REDAKCE] bezprostředně po osobní schůzce se zástupci společnosti Mirion Technologies. Společnost byla založena ústní smlouvou dle § 2716 a následující občanského zákoníku, přičemž cílem a účelem založené Společnosti bylo vyrobit určité množství (16 000 kusů) dozimetrických diod, tyto prodat zájemci, tedy společnosti Mirion Technologies a rozdělit mezi sebe zisk z realizovaného prodeje. V rámci doplňujících skutkových tvrzení pak bylo tvrzeno, že se jednalo v daném případě o sdružení osob i majetku s tím, že ze strany žalobců bylo doplněno, že jako majetek bylo do Společnosti vloženo 25 kusů waferů, které si žalobci nechali v předchozí době vyrobit na své náklady u společnosti ABB s.r.o., s tím, že za tento počet pak byla žalobci uhrazena částka 39 325 Kč (viz faktura za 30 ks na částku 47 190 Kč) Dále pak bylo žalobci tvrzeno, že do Společnosti pak bylo vloženo zejména i unikátní know-how žalobců, kteří se aktivně podíleli na výrobě diod po odborné a technické stránce, řešili se subjekty, které zajišťovaly jednotlivé kroky výroby diod technické aspekty, řešili problémy

při výrobě diod a udělovali jim nezbytné pokyny, bez kterých by se nemohlo podařit diody vyrobit a že žalobci také aktivně komunikovali i se společností Mirion Technologies, tedy odběratelem diod, a řešili s ní otázky požadovaných technických parametrů vyráběných diod, přičemž v této souvislosti bylo zdůrazňováno, že žalovaná by bez spolupráce s žalobci nebyla schopna dozimetrické diody vůbec vyrobit, protože neměla nezbytné technické znalosti a praktické zkušenosti s výrobou dozimetrických diod. V souvislosti s uplatněním know-how žalobců při realizaci výroby a následného zpeněžení diod pak žalobci poukazovali zejména na to, že oba žalobci se několik desetiletí věnují vynalézání, výzkumu a vývoji dozimetrických diod a že jejich technické řešení a postupy výroby dosažené a využívané žalobci jsou chráněny nejen průmyslovými právy žalobců, ale tvoří právě i jejich know-how a obchodní tajemství. V souvislosti se skutkovým tvrzením ohledně prokázání existence vzniku Společnosti pak bylo žalobci odkazováno zejména na vzájemnou e-mailovou korespondenci mezi žalobci a jednatelem žalované, na komunikaci mezi žalobci a společností Mirion Technologies (odběratelem vyrobených diod) a dále i na to, že žalovaná jim v rámci spolupráce poskytla také přístup k výpisům z bankovního účtu žalované, konkrétně k účtu, který byl založen speciálně pro realizaci výroby diod, když přístup k tomuto účtu byl žalobcům poskytnut jednatelem žalované, přičemž při posouzení všech těchto skutečností ve vzájemných souvislostech je tedy dle přesvědčení žalobců zřejmé, že žalobci tvrzená Společnost mezi nimi a žalovanou skutečně vznikla. Dále bylo v žalobě tvrzeno, že dozimetrické diody, které tedy byly vyrobeny právě prostřednictvím sdružení žalobců a žalované do společnosti, byly tedy v počtu 16 000 ks dodány právě firmě Mirion Technologies, s tím, že za dodání těchto dozimetrických diod pak byla inkasována částka 128 000 EUR s tím, že po odečtení nákladů na výrobu diod ve shora uvedeném počtu pak tedy byl čistý zisk z obchodu ve výši 107 635,60 EUR a 149 565,92 Kč s tím, že na základě vzájemných jednání pak měla každému z osob zúčastněných na společnosti připadnout 1/3 ze zisku z realizovaného obchodu, to vše za situace, kdy faktura ve vztahu k společnosti Mirion Technologies byla vystavena žalovanou za situace, kdy žalovaná v rámci společnosti měla na starosti ekonomickou stránku věci a obchodněprávní jednání s odběratelem. Pro případ, že by soud dospěl k závěru, že v řízení nebyla prokázána dohoda zúčastněných stran o rozdělení zisku, bylo odkazováno na to, že v takovémto případě je třeba vycházet z ustanovení § 2 728 o. z., podle kterého není-li určen poměr, v jakém se společníci podílejí na majetku nabytém za trvání společnosti, na zisku či ztrátě společnosti, jsou jejich podíly stejné. V neposlední řadě pak bylo v žalobě a jejich doplněních uvedeno, že žalobci, resp. žalobce a), vystavil tedy s ohledem na zisk z provedeného obchodu společností vzniklé sdružením žalobců a žalované vůči žalované fakturu č. [REDAKCE] a fakturu č. [REDAKCE], obě ze dne 5. 1. 2017, a to na částky 99 710 Kč a 71 757 EUR, přičemž žalovaná však výše uvedené částky žalobcům nezaplatila. V rámci doplňujících skutkových tvrzení pak bylo ve vztahu k výše uvedeným fakturám uvedeno, že faktury byly vystaveny pouze žalobcem a) z toho důvodu, že žalobce a) na rozdíl od žalobce b) byl v té době podnikající osobou s tím, že vystavené faktury však zahrnovaly i podíl nárokovaný žalobcem b) ve vztahu k rozdělení zisku společnosti z výše uvedeného obchodu. V rámci podané žaloby tedy každý z žalobců požadoval 1/3 podílu na zisku Společnosti s tím, že pro každého z žalobců tedy v českých Korunách činí tento podíl částku 49 855 Kč a v Eurech pak částku 35 878,50 EUR. Dále bylo požadováno, aby žalovaná uhradila každému z žalobců část nákladů na pořízení waferů v rozsahu 1/6 s tím, že tedy každý z žalobců ještě požadoval částku 6 554 Kč, když vložení waferů v hodnotě 39 325 Kč použitých na výrobu diod bylo žalobci prezentováno jako jejich vklad do Společnosti. Součástí skutkových tvrzení žaloby a jejich doplnění pak bylo i tvrzení, že do společného podnikání v rámci společnosti pak byly poskytnuty zápůjčky od žalobců i od žalované, které však byly následně uhrazeny a nejsou tedy součástí požadavku uplatněného touto žalobou.

2. Ve vztahu k obraně žalované, která byla postavena na zpochybňování pasivní legitimace žalované, pak žalobci uvedli, že tuto námitku považují za zcela nedůvodnou, neboť z důkazů v řízení předložených a následně i provedených jednoznačně vyplývá, že to byla žalovaná společnost, která inkasovala úhradu za dodávku 16 000 kusů dozimetrických diod dodaných společností Mirion Technologies, které byly vyrobeny na základě spolupráce žalobců a žalované v rámci vzniklé Společnosti a že rozhodně není pochyb o tom, že společníkem vzniklé Společnosti byla právě i žalovaná. Ve vztahu k obraně žalované založené na zpochybňování aktivní legitimace žalobce b) pak bylo poukazováno na to, že z provedeného dokazování dle přesvědčení žalobců jednoznačně vyplývá, že Společnost byla uzavřena nejen mezi žalovanou a žalobcem a), ale že společníkem Společnosti byl i žalobce b), který se aktivně podílel na činnosti Společnosti, tedy na výrobě diod, které pak byl prodány společnosti Mirion Technologies. Dále bylo žalobci zdůrazňováno, že zatímco obrana žalované je založena toliko na neustálém zpochybňování tvrzení žalobců, žalobci, na rozdíl od strany žalované, mají po celou dobu konzistentní skutková tvrzení vztahující se k vzájemnému vztahu mezi žalobci a žalovanou, zatímco žalovaná nebyla schopna na svoji obranu sdělit žádný rozumný alternativní příběh, který by odůvodňoval zcela jednoznačně prokázanou spolupráci mezi žalobci a žalovanou a žalobci bylo poukazováno i na to, že žalovaná svou argumentaci staví skutečně pouze na nekonstruktivní negaci tvrzení žalobců, přičemž takováto obrana je tedy nedůvěryhodná a nepoctivá.
3. Žalovaná strana navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné. V rámci vyjádření k žalobě žalovaná strana sporovala svoji pasivní legitimaci i aktivní legitimaci žalobce b). Ve vztahu k tvrzení o nedostatku pasivní legitimace žalované pak bylo žalovanou poukazováno na to, že z předložené komunikace ze strany žalobců je zřejmé, že žalobci předložená e-mailová komunikace je vedena s panem S [REDACTED] R [REDACTED] který je sice mimo jiné jednatelem žalované, nicméně z předložené komunikace není zřejmé, že by tato osoba jednala v zastoupení žalované. Ze strany žalované bylo dále poukazováno na to, že pokud bylo s žalobcem a) jednáno přímo žalovanou, jednalo se pouze o zamýšlenou spolupráci a žalovanou bylo tedy rozhodně sporováno založení Společnosti, natož pak založení Společnosti mezi žalovanou a oběma žalobci. V této souvislosti bylo žalovanou tvrzeno, že veškerá jednání měla vést k uzavření obchodní dohody, což dle přesvědčení žalované dokládá smlouva o budoucí smlouvě o spolupráci, která však nebyla nikdy podepsána. Dále bylo žalovanou poukazováno na to, že pokud žalobci ve svých tvrzeních uvádějí, že žalovaná sama nabízela žalobcům 66% podíl na čistém zisku, pak bylo v této souvislosti žalovanou zdůrazňováno, že předložený návrh toliko připouštěl dohodu o podílu na čistém zisku v rozsahu 50-66 %, avšak tato záležitost měla být předmětem dalších jednání, k nimž však již nedošlo. Dále bylo žalovanou poukazováno na to, že pokud se případně v některých činnostech angažoval žalobce b), je žalovaná strana přesvědčena o tom, že jednal jménem žalobce a), tedy svého otce, nikoliv samostatně, což dle přesvědčení žalované dosvědčuje i to, že faktury, které byly dne 5. 1. 2017 vystaveny, byly vystaveny toliko žalobcem a) s tím, že tedy z těchto důvodů byla sporována i aktivní legitimace žalobce b) v tomto řízení. Na svém stanovisku o nedůvodnosti žaloby pak žalovaná setrvala i po provedeném dokazování, kdy žalovaná uvedla, že je přesvědčena o tom, že žalobci neunesli břemeno důkazní a že v řízení nebylo prokázáno, že by vůbec nějaká Společnost vznikla, a to ani Společnost majetku, ani společnost osob, bylo tvrzeno, že v řízení nebylo prokázáno, že by byl naplněn cíl Společnosti, tedy že by byly skutečně nějaké diody vyvinuty a prodány společnosti Mirion Technologies, a proto tedy bylo navrhováno zamítnutí žaloby v plném rozsahu.
4. Výpisem z obchodního rejstříku na žalovanou společnost vzal soud za prokázané, že žalovaná společnost SAFE SYSTEMS s.r.o. je zapsána v obchodním rejstříku od 10. 10. 2011 a jejím statutárním orgánem a jediným jednatelem společnosti je S [REDACTED] R [REDACTED]

5. E-mailovou korespondencí ze dne 9. 8. 2016, 17. 8. 2016, 23. 8. 2016, 24. 8. 2016, 25. 8. 2016 pak vzal soud za prokázané, že již v tomto období jednatel žalované společnosti komunikoval s žalobcem b) ohledně realizace výroby diod., komunikoval se žalobcem b) jak o technických parametrech, dodávky diod, tak o zajištění subdodávek a dále i o způsobu financování, včetně založení transparentního účtu a v e-mailech (například ze dne 23. 8. 2016) pak bylo ze strany jednatele žalované společnosti akceptováno i využití know-how žalobců.
6. E-mailovou korespondencí ze dne 30. 9. 2016, 6. 10. 2016, 21. 10. 2016 a 12. 11. 2016 pak vzal soud za prokázané, že i v rámci těchto e-mailů byly mezi jednatelem žalované a oběma žalobci řešeny záležitosti týkající se dodávek dozimetrických diod pro odběratele.
7. E-mailovou korespondencí mezi S [REDACTED] R [REDACTED] a pracovníky společnosti Mirion Technologies za období srpna 2016 až prosinec 2016 vzal soud za prokázané, že v tomto období, zejména pak v období srpna až října 2016 bylo komunikováno prostřednictvím e-mailu mezi jednatelem žalované společnosti a společností Mirion Technologies, přičemž v mnoha případech pak byly e-maily na vědomí zaslány i B [REDACTED] S [REDACTED] a V [REDACTED] S [REDACTED] a to jak ze strany společnosti Mirion Technologies, tak v některých případech i ze strany jednatele žalované společnosti. Těmito e-maily v kontextu e-mailů zasílaných následně mezi jednatelem žalované a žalobci (viz shora) vzal soud za prokázané, že odborné otázky pak následně jednatel žalované případně řešil právě s žalobci prostřednictvím vzájemné e-mailové komunikace, přičemž z e-mailové korespondence ze shora uvedeného období pak vzal soud za prokázané i to, že na technické záležitosti týkající se požadavků společnosti Mirion Technologies pak reagoval ve vztahu k společnosti Mirion Technologies přímo i žalobce a).
8. Výpisem z internetového bankovníctví ve vztahu k účtu č.: [REDACTED] vedeného na majitele účtu: SAFE SYSTEMS s.r.o. v českých Korunách a výpisem z internetového bankovníctví ve vztahu k účtu č.: [REDACTED] vedeného na majitele účtu: SAFE SYSTEMS s.r.o. vedeného v Eurech, a to ve stavu ke dni 14. 12. 2016 ve spojení s e-mailovou korespondencí mezi jednatelem žalované S [REDACTED] R [REDACTED] a V [REDACTED] S [REDACTED] tedy žalobcem b), ze dne 23. 8. 2016 a 24. 8. 2016 a dále ve spojení s účastnickou výpovědí žalobce b), vzal soud za prokázané, že jednatel žalované společnosti kontaktoval v rámci navázané spolupráce žalobce b) s žádostí o předání telefonického kontaktu na žalobce a) za účelem zjištění rodného čísla žalobce a) pro možnost, aby žalobci a) bylo prostřednictvím pokynu jednatele žalované umožněno nahlížení do shora uvedených účtů tak, aby žalobci měli informace o výdajích a příjmech na těchto účtech, které se týkaly společného podnikání. Věrohodnost této části účastnické výpovědi žalobce b) je pak dle přesvědčení soudu potvrzována již shora uvedenými e-maily ze dne 23. 8. 2016 a 24. 8. 2016, v rámci nichž jednatel žalované společnosti informoval žalobce b), a to již na základě v té době zcela evidentně probíhající spolupráce, že bude zakládat transparentní euroúčet (viz e-mail ze dne 23. 8. 2016), přičemž dne 24. 8. 2016 pak jednatel žalované výslovně oznamoval žalobci b), že pro převody v Eurech byl již založen účet u Fio banky č.: [REDACTED] přičemž z tohoto e-mailu bylo zřejmé, že žalobcům tedy bylo umožněno nahlížení do tohoto účtu. Dále bylo výše uvedenými důkazy prokázáno, že na účet č. [REDACTED] přišla dne 27. 9. 2016 částka 8 000 EUR, dne 5. 10. 2016 pak částka 60 000 EUR a dne 4. 11. 2016 částka 60 000 EUR, tedy celkově částka 128 000 EUR, přičemž všechny částky pak přišly od společnosti od společnosti Mirion Technologies. Dále bylo výpisem z výše uvedeného účtu č.: [REDACTED] prokázáno, a to ve spojení s účastnickou výpovědí žalobce b), že z tohoto účtu pak byly dne 17. 10. 2016 převedeny finanční prostředky ve výši 18 912,18 EUR na účet vedený v českých korunách [REDACTED] v hodnotě po převodu 500003,62 Kč, přičemž z tohoto účtu pak hrazeny náklady na výrobu diod (např. platby pro společnost HaS Lanškroun, Stormware Pohoda, 2EL Computer, J [REDACTED] K [REDACTED] z tohoto účtu byly realizovány i úhrady zápůjček poskytnutých účastníky tohoto řízení, přičemž k úhradě zápůjček

pak docházelo i z účtu [redacted] vedeného v Eurech a z tohoto účtu pak došlo i k úhradě platby ve prospěch společnosti KAMEA Electonic. Dále bylo v řízení výpisy z výše uvedených účtů prokázáno, že rozdíl mezi příjmy a výdaji byl na korunovém účtu ve výši 149 665,92 Kč a na eurovém účtu 107 635,60 EUR.

9. Potvrzením o provedené platbě z účtu č. ú.: [redacted] vedeného na jméno žalobce b) v částce 47 190 Kč na účet č.: [redacted] a z faktury vystavené dne 26. 2. 2016 společností ABB s.r.o. na výše uvedenou částku na jméno objednatele – žalobce a), vzal soud za prokázané, že žalobce a) objednal svým jménem u společnosti ABB s. r. o. materiál použitelný na výrobu diod v celkové částce 47 190 Kč v počtu 30 ks, přičemž tato částka však byla uhrazena z účtu žalobce b) dne 29. 3. 2016.
10. Výpisem z účtu vedeného na jméno žalobce b) V [redacted] S [redacted], č. ú.: [redacted] ve spojení s výpisem z účtu č.: [redacted] vedeného na jméno žalované, vzal soud za prokázané, že dne 30. 9. 2016 odešla z účtu V [redacted] S [redacted] platba ve prospěch účtu žalované ve výši 150 000 Kč s tím, že platba byla označena jako půjčka, přičemž dne 17. 10. 2016 byla z účtu žalované zaslána tato platba zpět na účet žalobce b) s poznámkou o vrácení půjčky. V tomto směru soud nevzal za prokázané, že by se jednalo o vklad do společnosti, jak bylo následně ze strany žalobce b) v rámci jeho účastnické výpovědi uváděno.
11. Výpisem z účtu vedeného na jméno žalobce b) č. ú. [redacted] vzal soud za prokázané, že dne 24. 8. 2016 byla částka 1 500 Euro z účtu žalobce b) převedena na účet č.: [redacted] tedy na účet žalované a dále bylo výše uvedeným výpisem z účtu žalované č.: [redacted] prokázáno, že dne 24. 8. 2016 ještě byla zaslána na účet žalované z výše uvedeného účtu žalobce b) platba 50 Euro, přičemž dne 17. 10. 2016 byla z účtu žalované na shora uvedený účet žalobce b) zaslána částka 1 550 EUR s označením vrácení půjčky. V tomto směru soud nevzal za prokázané, že by se jednalo o vklad do společnosti, jak bylo následně ze strany žalobce b) v rámci jeho účastnické výpovědi uváděno.
12. Účastnickou výpovědí žalobce b) vzal soud za prokázané, že dne 11. 8. 2016 v dopoledních hodinách došlo v restauraci blízko Obecního domu k osobnímu setkání žalobců a jednatele žalované s pracovníky Mirion Technologies. Za Mirion Technologies byli přítomni dva pracovníci, jeden technický a jeden manažer s tím, že žalobci diskutovali zejména s technickým pracovníkem o technických záležitostech případné dodávky, a to za situace, kdy společnost Mirion Technologies projevila zájem o realizaci dodávky 16 000 kusů dozimetrických diod, přičemž při tomto setkání se tedy z odborného hlediska hovořilo o splnění podmínek parametrů. Tato schůzka pak tedy proběhla ještě před uzavřením smlouvy o vzniku Společnosti mezi žalobci a žalovanou, přičemž k uzavření smlouvy o společnosti došlo v prostorách žalované společnosti, tedy na adrese jejího sídla, za přítomnosti žalobců a) i b) a jednatele žalované. Předmětem pak bylo sdružení osob za účelem výroby a zajištění dodávky 16 000 kusů dozimetrických diod pro společnost Mirion Technologies. *V této souvislosti však soud uvádí, že soud nevzal touto účastnickou výpovědí žalobce b) za prokázané, že v daném případě se při vzniku společnosti jednalo nejen o sdružení osob, ale i majetku, a to za situace, kdy ve vztahu k sdružení majetku nebyl splněn základní předpoklad uvedený v ustanovení § 2716 o. z., neboť nebyl proveden soupis vkladů společníků, který by byl stvrzen jejich podpisy. Soud však vzal touto výpovědí v kontextu vyhodnocení s dalšími doloženými listinnými důkazy (e-mailové korespondence, výpisů z účtů i výpovědí svědka L [redacted] posouzenými ve vzájemných souvislostech za prokázané, že mezi oběma žalobci a žalovanou skutečně vznikla Společnost, jakožto společnost osob a že společnost naplňovala a naplnila svůj základní cíl, a to výrobu 16 000 kusů dozimetrických diod, které pak byly dodány společnosti Mirion Technologies, která za ně zaplatila celkově částku 128 000 EUR. Dále soud vzal touto výpovědí za prokázané, že do společného podnikání byly poskytnuty zápůjčky, přičemž tyto zápůjčky pak byly následně v průběhu spolupráce jednotlivým subjektům navráceny. Výše uvedenou výpovědí ve spojení s výpisy z účtů vedených na jméno žalované,*

č. ú.: [REDACTED] a ve vztahu k účtu č.: [REDACTED] a ve spojení s výpisem z účtu V [REDACTED] S [REDACTED] a s platbou 47 190 Kč ve prospěch společnosti ABB s.r.o., vzal soud za prokázané, že k výrobě dozimetrických diod, které byly následně dodány společnosti Miron Technologies, bylo třeba využít základního materiálu, tzv. waferů, které byly k výrobě diod poskytnuty z dodávky od společnosti ABB s.r.o., která byla uskutečněna na základě dřívější objednávky žalobce a) za situace, kdy úhrada těchto waferů byla uhrazena žalobcem b), to vše za situace, kdy z výpisu z účtu žalované (viz výše uvedená č. ú.), vyplývá, že náklady, které byly vynakládány na zajištění výroby, nebyly vynakládány na pořízení základního materiálu, tzv. waferů, které však byly nezbytné pro výrobu dozimetrických diod. Dále soud vzal výpovědi žalobce b) za prokázané, že v rámci technického zajištění zakázky žalobce b) jednal se subdodavateli, například s panem K [REDACTED] či s panem K [REDACTED] a panem K [REDACTED] a to v souvislosti s požadavky na způsob zpracování materiálu za účelem konečného vyrobení dozimetrických diod dle parametrů objednatele, to vše za situace, kdy jméno pana K [REDACTED] je zmiňováno jak v souvislosti s převody plateb z výše uvedených účtů vedených na jméno žalované i v e-mailové komunikaci mezi žalobci a žalovanou.

13. Návrhem smlouvy o budoucí smlouvě o spolupráci, která byla podepsána pouze za žalovanou společnost jednatelem společnosti S [REDACTED] R [REDACTED] aniž by však došlo k uzavření této smlouvy, kterou odmítl žalobce a) uzavřít (viz účastnická výpověď žalobce b), vzal soud za prokázané, že s datem dne 1. 10. 2016 byl předložen žalovanou stranou návrh Smlouvy o budoucí smlouvě o spolupráci, která měla být uzavíraná pouze mezi žalovanou a žalobcem a) s tím, že dle návrhu této smlouvy předložené stranou žalovanou by měl oprávněný ze smlouvy, tedy žalobce a), garantovaný podíl z čistého zisku v rozsahu 50-66 % za podmínek ujednaných ve smlouvě o spolupráci s tím, že ve spojení s účastnickou výpovědí žalobce b) však vzal soud za prokázané, že tato smlouva o budoucí smlouvě o spolupráci měla být pokračováním zajištění následné spolupráce do budoucna, přičemž se netýkala původní dodávky 16 000 ks dozimetrických diod pro společnost Mirion Technologies, když k výrobě diod pro Mirion Technologies docházelo již v předchozím období na základě sdružení žalované a žalobců a) i b) do Společnosti.
14. E-mailovou korespondencí mezi jednatelem žalované a žalobcem a) ze dne 21. 11. 2016 a odpovědí žalobce a) jednatelem žalované ze dne 27. 11. 2016, v kopii zaslané žalobci b), vzal soud za prokázané, že mezi žalovanou a žalobcem a) bylo jednáno o monetarizaci know-how výroby dozimetrických jednotek (uváděl sám jednatel žalované), zajištění dlouhodobých obchodních aktivit a maximalizace zisku s tím, že předběžně jednatel žalované souhlasil s požadavkem na 66% podíl ze zisku, přičemž jako podmínku si kladl výhradně dlouhodobou organizaci celé výroby a dodávek zboží včetně práv k těmto úkonům s tím, že pokud nebude ze strany žalobce a) souhlas, bude spolupráce ukončena. Na tento e-mail pak bylo reagováno žalobcem a) s tím, že bylo navrhováno převedení podnikání přímo na žalobce a) a bylo navrhováno, že žalovaná by v rámci spolupráce, zajišťovala komunikaci se zahraničím, jak se osvědčilo s tím, že podíl by byl, jak bylo dohodnuto dříve, tj. 1/3.
15. Svědeckou výpovědí svědka [REDACTED] B [REDACTED] L [REDACTED] pracovníka společnosti ABB s.r.o., vzal soud za prokázané, že společnost ABB s.r.o. v minulosti (konkrétní časovou specifikaci nebyl svědek schopen určit) dodávala své produkty polovodičového substrátu konkrétních parametrů (wafery) jak ve vztahu k B [REDACTED] S [REDACTED] tak následně i pro firmu SAFE SYSTEMS s.r.o. Svědek potvrdil, že od V [REDACTED] S [REDACTED] či B [REDACTED] S [REDACTED] mu bylo v minulosti řečeno, že dodávka, která byla žalobcem a) objednána, měla být použita na projekt detektoru ionizujícího záření. Svědek však neměl informace o tom, komu měly být konečné výrobky dodávány. Svědeckou výpovědí svědka [REDACTED] L [REDACTED] však vzal soud za prokázané, že o technických záležitostech jménem firmy ABB

s. r.o. komunikoval svědek v minulosti jak s žalobcem a), tak i s žalobcem b). Dále vzal soud svědeckou výpověď tohoto svědka však za prokázané, že jestliže cílem využití materiálu dodaného společností ABB s. r. o. bylo následné vyrobení detektoru ionizujícího záření jako konečného produktu, pak proces od poskytnutí waferů do dokončení detektoru ionizujícího záření je náročné na know-how s tím, že dle svědka se musí vědět, jak dále postupovat, když v této souvislosti svědek osvětlil, že z dodaných waferů se následně misí nařezat tenčí čipy, přičemž v této fázi je skutečně podstatná znalost know-how pro to, aby byl nakonec vytvořen plně funkční výrobek, který bude schopen detektovat ionizující záření. Svědek pak potvrzoval, že toto know-how měli jak B [redacted] S [redacted] tak i V [redacted] S [redacted]

16. Osvědčením o zápisu užitého vzoru dozimetrické diody pro dozimetrii rychlých neutronů vzal soud za prokázané, že dne 14. 3. 2017 byl proveden zápis užitého vzoru č. [redacted] s datem přihlášení 8. 2. 2017 s tím, že jako majitel užitého vzoru byl zapsán žalobce a) i žalobce b) a jako původci pak taktéž oba žalobci. Výpisem z databáze patentů a užiténých vzorů - Způsob výroby křemíkových dozimetrických diod s vysokou citlivostí vzal soud za prokázané, že dne 30. 1. 1989 bylo Úřadem průmyslového vlastnictví zapsáno autorské osvědčení k způsobu výroby křemíkových dozimetrických diod s vysokou citlivostí Státnímu meteorologickému inspektorátu Brno s tím, že jako původce byl mezi dalšími osobami uveden i žalobce a). Výpisem z databáze patentů a užiténých vzorů - Způsob difúze [redacted] vrstev při výrobě křemíkových dozimetrických diod vzal soud za prokázané, že dne 30. 6. 1983 byl udělen patent, jehož přihlašovatelem bylo ČVUT, Fakulta jaderná a fyzikálně inženýrská, přičemž mezi původci byl opětovně zapsán žalobce a). Těmito listinami tedy vzal soud za prokázané, že žalobce a) se oblasti vztahující se k výrobě dozimetrických diod věnuje dlouhodobě a že v roce 2017, tedy po realizaci dodávky diod pro společnost Mirion Technologies byly zapsáni jako majitelé a původci shora uvedeného užitého vzoru jak žalobce a), tak i žalobce b).
17. Fakturou – daňovým dokladem č. [redacted] a fakturou – daňovým dokladem č.: [redacted] vystavenými žalobcem a) jako dodavatelem na odběratele SAFE SYSTEMS s.r.o., tedy žalovanou, ve spojení s účastnickou výpovědí žalobce b) vzal soud za prokázané, že těmito fakturami byla žalobcem a) ve vztahu k žalované dne 5. 1. 2017 fakturována jednak částka 99 710 Kč a jednak částka 71 757 EUR s tím, že výše uvedené faktury byly vystavovány toliko žalobcem a), avšak na částky odpovídající podílu na zisku obou žalobců, přičemž takto bylo žalobci postupováno s ohledem na to, že žalobce a) je na rozdíl, od žalobce b) podnikatelským subjektem, a právě z tohoto důvodu byl žalobcům tento postup doporučen. Ve vztahu k fakturám č.: [redacted] a č. [redacted] však nebyly tvrzeno a nebyla označeny ani doloženy důkazy o tom, že by se výše uvedené faktury dostaly do dispoziční sféry žalované.
18. Předžalobní výzvou datovanou dne 21. 8. 2017, zaslanou na adresu žalované, ve spojení s dodejkou k této zásilce s datem převzetí 22. 8. 2017 vzal soud za prokázané, že žalobci a) i b) zaslali prostřednictvím svého právního zástupce žalované předžalobní výzvu s požadavkem na úhradu celkově pro oba žalobce částek jednak 115 440 Kč a částky 71 757 EUR, a to na základě požadavku na rozdělení zisku Společnosti z realizovaného prodeje 16 000 kusů dozimetrických diod společnosti Mirion Technologies, přičemž o úhradu částek shora uvedených bylo žádáno nejpozději do 4. 9. 2017
19. Pokud pak soud zamítl návrh na doplnění dokazování svědeckou výpovědí svědka L [redacted] K [redacted] výpověďmi svědků L [redacted] S [redacted] a M [redacted] V [redacted], tedy pracovníků společnosti Mirion Technologies, soud nedoplnil dokazování těmito svědeckými výpověďmi pro nadbytečnost, a to s ohledem na to, že svědci svědků L [redacted] S [redacted] a M [redacted] V [redacted] nebyli osobami, které by mohly prokázat či vyvrátit vznik Společnosti, neboť, jak sami žalobci uvedli, u vzniku o založení Společnosti nebyly tyto osoby přítomny. Co se pak týká návrhu na provedení důkazů svědeckou výpovědí L [redacted] K [redacted] žijícího a pracujícího [redacted], soud s ohledem na důkazy

provedené v řízení, již výslech této osoby považoval za nadbytečný, neboť v řízení vzal soud již z provedeného dokazování za prokázané, že na činnosti Společnosti se aktivně (viz výpověď žalobce b) v kontextu listinných důkazů, zejména e-mailové komunikace) podílel i žalobce b) a tato skutečnost nepřímo vyplývá i ze svědecké výpovědi svědka [REDAKCE] L. [REDAKCE] který ve své výpovědi uvedl, že o technických záležitostech jménem firmy ABB s. r. o. komunikoval jak s žalobcem a), tak i žalobcem b).

20. Pokud pak soud zamítl návrh na doplnění dokazování užitným vzorem č. zápisu: [REDAKCE] popisem vynálezu k autorskému osvědčení č.: [REDAKCE] popisem vynálezu k autorskému osvědčení č.: [REDAKCE] popisem vynálezu k autorskému osvědčení č.: [REDAKCE] návrhem na výmaz užitného vzoru pro UV [REDAKCE], č. zápisu: [REDAKCE] ze dne 9. 5. 2017, vyjádřením ke stanovisku majitelů užitného vzoru č. zápisu: [REDAKCE] ze dne 28. 11. 2017, rozhodnutím předsedy Úřadu průmyslového vlastnictví ze dne 17. 11. 2018 a dopisem právního zástupce společnosti Mirion Technologies ze dne 16. 5. 2017, soud tyto návrhy na doplnění dokazování zamítl jednak pro to, že ze strany žalované byly označeny až po koncentraci řízení a dále i s ohledem na nadbytečnost takto doplňovaného dokazování, a to v důsledku skutkového a právního věci, jak bude níže rozebráno, když tyto důkazy nemohly mít žádný vliv na skutkové a právní posouzení věci níže uvedené.

21. Na základě provedeného dokazování dospěl soud k závěru o tomto skutkovém stavu věci. Dne 8. 11. 2016 byla v sídle žalované společnosti za účasti žalobce a), žalobce b) a žalovanou jednajícím prostřednictvím jejího jednatele založena Společnost osob, nikoliv však majetku, jejímž účelem bylo zajištění výroby 16 000 kusů dozimetrických diod, které byly následně prodány prostřednictvím faktury vystavené žalovanou společností Mirion Technologies za částku 128 000 EUR, které byly poukázány výše uvedenou společností na účet vedený na jméno žalované, který byl však účtem, který byl založen jako transparentní účet bezprostředně související s činností založené Společnosti. Čistý zisk z realizace shora uvedené zakázky pak byl pro Společnost představován částkami ve výši 149 665,92 Kč a 107 635,60 Kč. Každý z žalobců pak požadoval svůj podíl na zisku v rozsahu 1/3, avšak žalovaná ani jednomu z žalobců žádnou částku nezaplatila. Žalobci se na činnosti společnosti podíleli při zajištění realizace zakázky po technické stránce zadáváním pokynů ohledně výroby diod tak, aby splňovaly konkrétní požadavky objednatele a žalovaná pak zajišťovala především obchodní a ekonomické záležitosti Společnosti, včetně správy finančních toků příjmů a výdajů. Při realizaci zakázky pak byl na výrobu diod použit materiál - tzv. wafery (platby za ně nebyly součástí nákladů na výrobu – viz výpisy z účtu ve spojení s účastnickou výpovědí žalobce b)) v hodnotě 39 325 Kč (za 25 ks), přičemž tento materiál byl uhrazen žalobcem b) (viz faktura společnosti ABB s. r. o. za celkově 30 kusů na částku 47 190 Kč ve spojení s výpisem z účtu žalobce b) o uhrazené platbě ve shora uvedené výši) s tím, že každý z žalobců však požadoval po žalované z hodnoty použitých waferů ve výši 39 325 Kč jednu šestinu jejich ceny, tedy částku 6 554 Kč.

22. Podle ustanovení § 2716 odst. 1, 2 o. z., zaváže-li se smlouvou několik osob sdružit jako společníci za společným účelem činnosti nebo věci, vzniká společnost. Bylo-li ujednáno sdružení majetku, vyžaduje se v platnosti smlouvy soupis vkladů společníků jimi podepsaný. Má se za to, že sdruženo bylo jen to, co uvádí soupis.

23. Podle ustanovení § 2728 odst. 1 o. z., neurčí-li smlouva poměr, jakým se společníci podílejí na majetku nabytém za trvání společnosti, na zisku a na ztrátě společnosti, jsou jejich podíly stejné. Určí-li smlouva poměr, jakým se společník podílí buď na jeho majetku, anebo jen na zisku, nebo ztrátě, platí stejný poměr i pro ostatní případy.

24. Podle ustanovení § 2731 o. z., správou společných věcí mohou společníci pověřit někoho ze svého středu, anebo i třetí osobu.

25. Podle ustanovení § 2991 odst. 1, 2 o. z., kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil. Bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám.
26. S ohledem na shora citovaná zákonná ustanovení a po vyhodnocení důkazů provedených v řízení a posouzených ve vzájemných souvislostech dospěl soud k závěru, že mezi žalobci a) a b) a žalovanou, tedy mezi dvěma fyzickými osobami a jednou právnickou osobou došlo dne 11. 8. 2016 k ústnímu uzavření smlouvy o vzniku Společnosti, přičemž se jednalo o vznik společnosti osob a nikoliv osob a majetku, to vše za situace, kdy podstata Společnosti spočívá ve smluvním závazku alespoň dvou osob sdružit se za společným účelem činnosti nebo věci, anebo bojít, přičemž Společnost může být pracovní, kapitálová či smíšená a k jejímu vzniku není obligatorně požadována písemná forma. Dále vzal soud v řízení za prokázané společníci společnosti, tedy oba žalobci a žalovaná se zavázaly k vzájemné spolupráci za účelem dosažení společného právem dovoleného cíle, a to výroby 16 000 kusů dozimetrických diod za účelem zajištění dodávky těchto vyrobených dozimetrických diod společnosti Mirion Technologies. Z provedeného dokazování pak má soud za prokázané i to, že se v daném případě jednalo toliko o sdružení osob, nikoliv majetku, a to za situace, kdy dle ustanovení § 2716 se vyžaduje v případě sdružení majetku k platnosti smlouvy provedení soupisu vkladů společníků stvrzených jejich podpisy, který však nikdy sepsán ani podepsán nebyl. V této souvislosti tedy soud uvádí, že na základě provedeného dokazování tedy nemá pochybnosti o tom, že mezi oběma žalobci a žalovanou skutečně vznikla Společnost spočívající ve sdružení osob, avšak nikoliv majetku s tím, že pokud žalobci v průběhu řízení uváděli, že subjektivně vnímali poskytnuté zápůjčky jako vklad do společnosti, je s ohledem na shora uvedené zákonné ustanovení zřejmé, že se v daném případě nemohlo jednat o platné vklady do společnosti a navíc pak rozhodně nelze přehlédnout ani to, že sami žalobci označovali tyto platby, které byly poskytnuty ve prospěch společného účtu, byť vedeného na jméno žalované, jako půjčky (správně zápůjčky), přičemž tyto zápůjčky pak následně byly zpětně uhrazeny a ve svém důsledku nejsou ani předmětem tohoto řízení. Co se pak týká částky 47 190 Kč, ve vztahu k níž bylo taktéž tvrzeno, že se i v tomto případě jednalo o vklad společníků, konkrétně žalobců, do společnosti, ani v tomto směru soud s ohledem na provedené dokazování nevyhodnotil, že by na poskytnutí těchto waferů, objednaných v předchozí době žalobcem a) u společnosti ABB s. r.o. a uhrazených žalobcem b), bylo možno nahlížet jako na vklad věci (základního materiálu) do Společnosti, a to z totožných důvodů, tedy neexistence soupisu vkladů společníků, který je zákonem vyžadován. Na druhou stranu však soud dospěl k závěru, že jestliže v řízení bylo prokázano, (viz účastnická výpověď žalobce b) ve spojení se svědeckou výpovědí svědka [REDACTED] z níž vyplývá, že k výrobě dozimetrických diod jsou jako základní materiál potřeba wafery, a za situace, kdy zároveň z výpisu z účtů žalované, které byly prokazatelně založeny a vedeny za účelem společného podnikání žalobců a žalované, nedošlo k úhradě žádné subdodávky za takovýto materiál (to ani na obranu nebylo nikdy žalovanou tvrzeno, je třeba na vyžití tedy těchto waferů v hodnotě 39 325 Kč (za 25 ks), pohlížet jako na částku, ve vztahu k níž se jednotliví společníci Společnosti případně obohatili, a to na úkor žalobce b), který uvedenou dodávku waferů uhradil ze svého účtu, přičemž obohacení pak spočívalo v navýšení čistého zisku z prodeje dozimetrických diod připadajícího na každého ze společníků Společnosti o částku, která tedy nemusela být vynaložena na nákup waferů, z nichž pak byly dozimetrické diody vyrobeny. Za těchto okolností tedy pokud žalobce b) v tomto řízení v souvislosti s těmito poskytnutými wafery požadoval pro svou osobu po žalované ještě úhradu částky 6 554 Kč, pak soud dospěl k závěru, že na úhradu této částky mu ve vztahu k žalované vznikl nárok z titulu bezdůvodného obohacení na straně žalované, když o tuto částku tedy byly ve vztahu k osobě žalované, co by účastníkovi Společnosti, byly poníženy náklady, které by musely být jinak na výrobu 16 000 kusů dozimetrických diod vynaloženy, čímž tedy došlo

k navýšení podílu žalované na čistém zisku z uskutečněného prodeje dozimetrických diod společnosti Mirion Technologies. Pokud však soud tuto částku, tedy částku 6 554 Kč, nepřiznal v rámci rozhodnutí v této věci žalobci a), soud tak učinil s ohledem na skutečnost, že jestliže částka 47 190 Kč za 30 ks waferů, tedy 39 325 Kč za 25 ks použitých při výrobě diod, byla uhrazena ze strany žalobce b), pak je zřejmé, že žalovaná se nemohla o shora uvedenou částku bezdůvodně obohatit na úkor žalobce a), který žádnou platbu neprovedl, a proto tedy v této části byl požadavek žalobce a) shledán nedůvodným a byl zamítnut. Co se pak týká přiznaných částek žalobci a) ve výši 49 855 Kč a částky 35 878,50 EUR a ve vztahu k žalobci b) taktéž shora uvedených částek, soud tyto částky žalobcům přiznal za situace, kdy po provedeném dokazování dospěl k závěru, že každému žalobci jako společníku Společnosti vzniklo s odkazem na ustanovení § 2728 o. z. právo na podíl na zisku v rozsahu 1/3. Jestliže, jak vyplývá z výpisů z účtu vedených na jméno žalované, které však byly, jak vyplývá z provedeného dokazování (viz emailová korespondence ve spojení s účastnickou výpovědí žalobce b) a v kontextu umožnění nahlížení do účtů), evidentně založeny jako účty, prostřednictvím nichž se realizovaly finanční závazky související s činností Společnosti vzniklé mezi žalobci a žalovanou, byly evidovány za dodávky pro Mirion Technologies příjmy v částce 128 000 EUR, přičemž po zohlednění nákladů, které s výrobou dozimetrických diod souvisely a jsou evidovány taktéž na výše uvedených účtech č.: [REDACTED] byly vykázány zisky ve výši 149 665,92 Kč (dle soudu), dle žalobců 149 565,92 Kč a dále ve výši 107 635,60 EUR, je zřejmé, že tedy žalobci a) i žalobci b) vznikl nárok na podíl ze zisku v rozsahu částek shora uvedených, a to tedy v rozsahu 1/3 pro každého z žalobců. V této souvislosti pak soud uvádí, že pokud žalovaná v průběhu řízení zpochybňovala svou pasivní legitimaci, zpochybňovala aktivní legitimaci žalobce b), uváděla, že žalobci neprokázali, že by došlo ke vzniku Společnosti mezi zúčastněnými osobami za účelem dodávky dozimetrických diod společnosti Mirion Technologies a že nebylo prokázáno ani to, že dodávka byla uskutečněna a byla uhrazena, musí soud konstatovat, že poté, kdy bylo provedeno dokazování a jednotlivé důkazy byly soudem posouzeny a vyhodnoceny ve vzájemných souvislostech, je soud přesvědčen o tom, že tato obrana žalované, která byla postavena toliko na sporování skutečností uváděných žalobci, byla obranou toliko účelovou a nedůvodnou, když byla postavena toliko na negaci a zpochybňování tvrzení a důkazů předložených žalobci, aniž by však strana žalovaná nenabídla soudu na svou obranu logické vysvětlení, z jakých důvodů například sám jednatel žalované oznamoval žalobcům založení transparentního účtu (sám jednatel žalované tento účet takto označoval) vedeného formálně na jméno žalované, z jakých důvodů by žalobci měli k těmto účtům přístup (právo nahlížení – výpisy z účtu byly předloženy samotnými žalobci), z jakých důvodů by se žalovaná prostřednictvím svého jednatele opakovaně obracela na žalobce s odbornými dotazy týkajícími se dodávky právě dozimetrických diod, z jakých důvodů by případně společnost Mirion Technologies řadu e-mailové korespondence, zejména odborného charakteru, posílala a to minimálně na vědomí právě i žalobcům s tím, že za těchto okolností tedy soud po provedeném dokazování a zhodnocení všech rozhodných okolností ve vzájemných souvislostech skutečně vyhodnotil, že žalobci v řízení unesli břemeno tvrzení a břemeno důkazní a v řízení tedy prokázali vznik Společnosti mezi žalobci a žalovanou, jejímž účelem tedy byla výroba dozimetrických diod a dodávka těchto dozimetrických diod společnosti Mirion Technologies. To, že pak k této dodávce došlo a že za dodávku byla uhrazena celkově částka 128 000 EUR pak jednoznačně vyplývá i právě z předložených účtů, ke kterým, jak vyplývá z provedeného dokazování, měli tedy přístup i žalobci, to vše za situace, kdy i z e-mailové korespondence samotného jednatele žalované společnosti jak s žalobci, tak se společností Mirion Technologies, je zcela zřejmé, že žalobci uváděná a prokazovaná spolupráce objektivně existovala, přičemž se konkrétně jednalo o dodávky dozimetrických diod pro výše uvedenou společnost Mirion Technologies a tato spolupráce byla zahájena a probíhala v časovém období již před datem předložení návrhu smlouvy o budoucí smlouvě o spolupráci ze strany žalované (návrh z 1. 10. 2016), tedy na základě

smluvního vztahu mezi žalobci a žalovanou o sdružení do Společnosti, Co se pak týká případného zpochybňování způsobu rozdělení zisku ze strany žalované, a to pro případ, že by soud eventuálně dospěl k závěru o nároku na rozdělení zisku, přičemž v této souvislosti pak byla žalovanou zpochybňována především aktivní legitimace žalobce b), soud v této souvislosti uvádí, že soud s ohledem na provedené dokazování, a to jak výše uvedenou e-mailovou korespondencí, v rámci níž tedy sám jednatel žalované opakovaně jednal nejen s žalobcem a), ale opakovaně i s žalobcem b) a to i o odborných výrobně technologických otázkách (žádal o informace a řešení), případně žalobci b) byly přeposílány e-maily na vědomí a na vědomí zasílala své e-maily oběma žalobcům, tedy i žalobci b) i společnost Mirion Technologies, soud tedy tyto listinné důkazy v kontextu výpovědi žalobce b) vyhodnotil tak, že při posouzení těchto důkazů ve vzájemných souvislostech bylo v řízení prokázáno, že i žalobce b) byl skutečně členem Společnosti a že jak žalobce a), tak i žalobce b) řešili záležitosti týkající se technologických pokynů při výrobě dozimetrických diod na základě konkrétních odborných požadavků objednatele, přičemž z provedeného dokazování pak vyplývá to, že přínosem žalobců pak právě bylo know-how výroby dozimetrických diod, přičemž v tomto směru není rozhodné to, zda v daném období byl či nebyl zapsán užitečný vzor, ale to, zda po technické stránce to byli právě žalobci, kteří byli schopni dodávku požadovaného zboží po odborné stránce zajistit, což jednoznačně z provedeného dokazování vyplývá (viz výpověď svědka [REDACTED] L [REDACTED]). Pouze pro úplnost pak soud uvádí, že pokud žalovaná zpochybňovala aktivní legitimaci žalobce b) na základě toho, že faktury č. [REDACTED] a č. [REDACTED] předložené v řízení žalobci byly vystaveny toliko jménem žalobce a), z čehož žalovaná dovozovala, že toto je důkazem, že žádná Společnost nevznikla, natož pak Společnost jejímž společníkem by byl i žalobce b), soud v této souvislosti uvádí, že byť shora uvedené faktury byly formálně vystaveny toliko na žalobce a), přesto je soud přesvědčen o tom, že na základě těchto listin, v kontextu celého provedeného dokazování důkazy v řízení provedenými a posouzenými ve vzájemných souvislostech tak, jak bylo již výše rozebráno, nelze dovodit, že by žalobce b) nebyl jedním ze společníků výše uvedené Společnosti, když v mnoha směrech právě i sám jednatel žalované společnosti s touto osobou plnohodnotně jednal jako s partnerem ve vzájemné e-mailové komunikaci. Co se pak týká námitek žalované k případnému rozdělení zisku, soud v daném případě, jak již je shora uvedeno, vycházel z výše citovaného zákonného ustanovení, když sice z předložených listin ze strany žalobců, a to návrhu smlouvy či z e-mailové korespondence ze dne 21. 11. a 27. 11. 2016 lze usuzovat, že mezi žalovanou a žalobci bylo v minulosti jednáno o podílu na zisku, avšak toto jednání se evidentně týkala další plánované budoucí spolupráce, ke které však následně již nedošlo s tím, že tyto listiny pak tedy sice mohly podpůrně svědčit o záměru rozdělení zisku do budoucna, nikoliv však o rozdělení zisku z minulosti, a právě proto tedy soud vycházel ze shora uvedeného zákonného ustanovení, to vše za situace, kdy soud vzal v řízení za prokázané, že do Společnosti byli sdružení jak oba žalobci, tak žalovaná, přičemž výše podílu na zisku jednotlivých společníků Společnosti tedy vyplývá právě z výše uvedeného zákonného znění. Co se pak týká přiznaných úroků z prodlení, úroky z prodlení byly oběma žalobcům z přiznaných částech přiznány v zákonné výši dle ustanovení § 1970 o. z., tedy ve výši 8,05 % ročně, a to za dobu od 5. 9. 2017, tedy ode dne následujícího po dni, který byl v předžalobní výzvě uveden jako den pro poskytnutí požadovaného plnění. Takto bylo rozhodnuto za situace, kdy v řízení ze strany žalobců nebylo nikdy tvrzeno ani prokazováno, že by se žalobcem b) vystavené faktury č. [REDACTED] dostaly do dispoziční sféry žalované, a proto tedy soud uzavřel, že v řízení bylo prokázáno, že žalovaná se dostala do prodlení právě až dnem 5. 9. 2017 jak je shora uvedeno. Ze všech shora uvedených důvodů tedy bylo ve věci rozhodnuto tak, jak je pod body I, II, III, IV a V. výroku rozsudku uvedeno, když tedy pod bodem I výroku rozsudku byla žalobci a) vůči žalované přiznána částka 49 855 Kč a částka 35 878,50 EUR se zákonným úrokem z prodlení za dobu od 5. 9. 2017 do zaplacení (částky přiznány jako podíl na zisku Společnosti z prodeje 16 000 kusů dozimetrických diod v rozsahu 1/3 z celkového zisku). Pod bodem II byla žaloba ve vztahu

k žalobci a) zamítnuta co do požadavku na zaplacení částky 6 554 Kč s úrokem z prodlení z této částky za dobu od 5. 9. 2017 do zaplacení, když požadavek na zaplacení této částky byl shledán nedůvodným, neboť žalovaná se v rozsahu této částky na úkor žalobce a) neobohatila (viz odůvodnění shora). Pod bodem III výroku rozsudku pak soud rozhodl o povinnosti žalované zaplatit žalobci b) částku 56 409 Kč se zákonným úrokem z prodlení za dobu od 5. 9. 2017 (částka skládající se z částky 49 855 Kč jakožto 1/3 podílu na zisku Společnosti připadajícího na žalobce b) evidovaném na korunovém účtu a dále z částky 6 554 Kč přiznané z titulu vydání bezdůvodného obohacení za poskytnutí waferů zaplacených žalobcem b) na realizaci výroby dozimetrických diod pro společnost Mirion Technologies) a dále částku 35 878,50 EUR jako podíl v rozsahu 1/3 zisku Společnosti evidovaného na eurovém účtu. Pod body IV. a V. pak byla žaloba zamítnuta co do požadavku na zaplacení úroků z prodlení z přiznaných částek za dobu od 20. 1. 2017 do 4. 9. 2017, když v rozsahu této doby pak soud dospěl k závěru, že v tomto období nebyla žalovaná v prodlení s úhradou dlužných částek.

27. Pod body VI a VII výroku rozsudku pak bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení mezi účastníky. Konkrétně pod bodem VI bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi žalobcem a) a žalovanou, a to s odkazem na ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř., když neúspěch žalobce a) ve věci byl nepatrný (pouze ve výši 6 554 Kč a dále v požadavku na úrok z prodlení z přiznaných částek za dobu od 20. 1. 2017 do 4. 9. 2017, a proto soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobci a) plnou náhradu nákladů tohoto řízení. Náklady řízení žalobce a) jsou v daném případě představovány zaplaceným soudním poplatkem ve výši 48 665 Kč, odměnou advokáta ve výši 98 080 Kč, a to za 10 úkonů právní služby (příprava a převzetí věci, podání žaloby, vyjádření k vyjádření žalované ze dne 16. 5. 2018, účast u jednání soudu dne 8. 1. 2019, účast u jednání soudu dne 2. 6. 2020, vyjádření žalobce 18. 9. 2020, účast u jednání soudu dne 24. 9. 2020, účast u jednání soudu dne 17. 12. 2020, účast u jednání soudu dne 11. 2. 2021, účast u jednání soudu dne 13. 4. 2021) to vše za situace, kdy předmětem řízení je částka 986 379,72 Kč (56 409 Kč + 929 970,72 Kč - přepočítání částky 35 878,50 EUR na české Koruny v kurzu 25,92 Kč za 1 EUR), přičemž jako mimosmluvní odměna za jeden úkon právní služby pak tedy byla přiznána dle § 8 za použití § 7 a § 12 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb. částka 9 808 Kč (částka 12 260 Kč snižena o 20 % z důvodu, že právní zástupce zastupoval v řízení dva účastníky). Součástí přiznané odměny je pak i částka 3 000 Kč jakožto paušální náhrada hotových výdajů právního zástupce žalobce v souvislosti se shora uvedenými úkony právní služby (jedna paušální náhrada á 300 Kč dle § 13 odst. 4 shora uvedené vyhlášky). Celkově tak byla žalobci a) na náhradě nákladů řízení přiznána částka 149 745 Kč, když v řízení nebylo tvrzeno ani dokládáno, že by byl právní zástupce žalobce a) plátcem DPH a z výpisu ARES pak vyplývá, že ke dni rozhodování soudu plátcem DPH právní zástupce žalobce a) skutečně nebyl.

28. Pod bodem VII bylo rozhodnuto o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi žalobcem b) a žalovanou, a to s odkazem na ustanovení § 142 odst. 3 o. s. ř., když neúspěch žalobce b) ve věci byl nepatrný (pouze v požadavku na úrok z prodlení z přiznaných částek za dobu od 20. 1. 2017 do 4. 9. 2017, a proto soud uložil žalované povinnost zaplatit žalobci b) plnou náhradu nákladů tohoto řízení. Náklady řízení žalobce b) jsou v daném případě představovány zaplaceným soudním poplatkem ve výši 48 665 Kč, odměnou advokáta ve výši 98 080 Kč, a to za 10 úkonů právní služby (příprava a převzetí věci, podání žaloby, vyjádření k vyjádření žalované ze dne 16. 5. 2018, účast u jednání soudu dne 8. 1. 2019, účast u jednání soudu dne 2. 6. 2020, vyjádření žalobce 18. 9. 2020, účast u jednání soudu dne 24. 9. 2020, účast u jednání soudu dne 17. 12. 2020, účast u jednání soudu dne 11. 2. 2021, účast u jednání soudu dne 13. 4. 2021), to vše za situace, kdy předmětem řízení je částka 986 379,72 Kč (56 409 Kč + 929 970,72 Kč - přepočítání částky 35 878,50 EUR na české Koruny v kurzu 25,92 Kč za 1 EUR), přičemž jako mimosmluvní odměna za jeden úkon právní služby pak tedy byla přiznána dle § 8 za použití § 7 a § 12 odst. 4

vyhl. č. 177/1996 Sb., částka 9 808 Kč (částka 12 260 Kč snižena o 20 % z důvodu, že právní zástupce zastupoval v řízení dva účastníky). Součástí přiznané odměny je pak i částka 3 000 Kč jakožto paušální náhrada hotových výdajů právního zástupce žalobce v souvislosti se shora uvedenými úkony právní služby (jedna paušální náhrada á 300 Kč dle § 13 odst. 4 shora uvedené vyhlášky). Celkově tak byla žalobci b) na náhradě nákladů řízení přiznána částka 149 745 Kč, když v řízení nebylo tvrzeno ani dokládáno, že by byl právní zástupce žalobce b) plátcem DPH a z výpisu ARES pak vyplývá, že ke dni rozhodování soudu plátcem DPH právní zástupce žalobce b) skutečně nebyl.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do patnácti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Městskému soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, a to v potřebném počtu stejnopisů.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný navrhnout jeho soudní výkon nebo exekuci.

Praha 22. dubna 2021

Mgr. Blanka Vernerová v. r.
soudkyně